

A gazdasági felügyelőségen még folyik a keddi éjszakai vihar okozta károk bejelentése

A szőlőskertekben kevés a kár, annál nagyobb a jég pusztítása a gyümölcsösökben és a kapásoknál

(Délmagyarország munkatársától) Beszámoltunk arról, hogy a keddre virradóra kitört vihar milyen pusztításokat végzett Szegeden és a város környékén. Mint utólag kiderült, nemcsak az eső és a jég, hanem a villám is kárt tett egyes helyeken: belevágott egy belvárosi házba, a Glöckner-féle Dóm-téri épületbe, illetve annak telefonhálózatába. Kicsapta a hálózat biztosítékát és elégette a huzalokat.

A víz rongálása már számottevőbb, különösen a külvárosi részekben, ahol az udvarokba, szobákba is befolyt a víz. A régi árvizelőtti házak is sokat szenvedtek a hirtelen jött vihar miatt: a Püspök-utcában és máshol is azok a régi házak, amelyeknek még mély járdaszint alatti lejárójuk van, egyszerre vízbe temetkeztek egészen az ablak pereméig.

Az épületekben tett károk azonban messze mögötte maradnak annak a kárnak, amelyet a hatalmas erejű szélvihar, az eső és különösen a jég tett. A gazdasági felügyelőség megkezdte az adatok összegyűjtését a beérkező jelentések alapján arról, hogy az éjszakai órán milyen kárt tett a természetben. A jelentések alapján megállapítható, hogy a szőlőkben — eltekintve a mélyebben fekvő szatymazi szőlőktől — nem tett komolyabb kárt a vihar. Szatymaz lapályosabb részén kimosztta úgy a tőke alól a homokot, a földet, ezt azonban néhány napi munkával pótolni lehet. A le-

mosott permetezést is pótolják s így a szőlő nem érzi meg nagyobb mértékben a vihar erejét. Ettől eltekintve azonban — mint ahogy a gazdasági felügyelőségen mondták nekünk — az idén is gyengébb szőlőtermésre lehet számítani, bár a jelek mutatják, hogy az idei termés jobb lesz a múlt esztendeinél. Elég szépen fejlett a szőlő, a korai már meg is jelent a piacon, igaz, hogy elég borsós áron: 1.80 pengőért árúsítják kilóját. Ha most szép, nap-sütéses idők jönnek, a termés mennyiségét ez már nem fokozná, azonban a szőlő édességét kedvezően befolyásolná.

Nagy azonban az a kár, amit a szörnyű erejű szél és a jég a gyümölcsösökben okozott. Végig az egész szegedi határon mindenütt elverte a gyümölcsfákat. Ágakat tördelt le, a gyümölcsöt pedig „meggéppuskázta” a jég. Alig maradt a jégverte részekben ép gyümölcs a fán. Szerencse, hogy a jégverés nem terjedt ki szélesebb területre. Hasonló kárt tett a jég és szél a magas kapásnövényeknél is. A kukoricát a földre fektette, úgy, hogy sok helyen jelentős károkkal kell számolni. A károk összeírása még nem ért véget, a gazdasági felügyelőség gyűjti az adatokat főként azért, hogy megállapítható legyen: vannak-e olyan területek, amelyek bizonyos hatósági segítségre szorulnak azok miatt a károk miatt, amelyeket a két nap előtti vihar okozott.

28.560 kerékpár van forgalomban Szegeden

Lényegesen csökkent a kerékpárlopások száma — Kerékpáros földművesek a tanyákon

(A Délmagyarország munkatársától) Szeged a kerékpárosok városa. Az államrendőrség szegedi kapitányságán külön hivatal foglalkozik a kerékpárok nyilvántartásával. Van is ezzel sok munka, mert az augusztus eszei statisztika szerint Szegeden 28.560 kerékpár van forgalomban. Minden ötödik szegedi ember kerékpártulajdonos.

A rendőrség gépjárműosztályán alfabetikus kartotékot vezetnek a kerékpárosokról. Hosszúcsukás ládikákban vannak a kartotékok és egy hatalmas állvány teljesen megtelik velük. Minden egyes kerékpárról kartoték készül és a száma, valamint egyéb adatai: a kerékpártulajdonos neve, foglalkozása és lakáscíme, meg egyezik a kerékpár névtáblájának adataival. Pillanatok alatt bárkinek ki tudják keresni a húszannyolcezer nyi kartoték közül... Ha valaki új kerékpárt vásárol, vagy a régi gépét eladja, be kell ezt jelenteni a rendőrség kerékpárososztályán. Mindenfajta változást azonnal rávezetnek az illető kartotékjára. Ha a szegedi kerékpártulajdonos vidékre, vagy a fővárosba költözik, a kerékpáros nyilvántartási lapját megküldik a megnevezett város kapitányságának. Naponta 8–10 ilyen értesítés jön Szegedre is. A szegedi rendőrség pontossággal vezeti a nyilvántartás a kerékpárosokról, akiknek száma hónapról-hónapra öröndetes mértékben emelkedik.

Tíz esztendő leforgása alatt szkött fel ilyen rohamosan a kerékpárosok száma Szegeden. 1931. nyarán még 12.000 kerékpárt tartottak Szegeden forgalomban, tíz év alatt több mint tizenhátezerrel emelkedett a kerékpárosok száma. Évenként átlag másfélezernyi új kerékpárt bocsátanak Szegeden forgalomba, de az elmúlt hónapok kerékpárstatisztikája még öröndetesebb képet mutat, mert 1940. szeptembe-

rétől a mai napig több mint 3000 új kerékpárral növekedett a város imponáló kerékpárlomány. Számítani lehet arra, hogy hamarosan már harmincezer kerékpár lesz forgalomban Szegeden. Öröndetes jelenség, hogy nemcsak a városban, hanem a tanyán is terjed a kerékpár, mindennapos, érdekes látvány, hogy a gazdasági munkákra is kerékpáron jár a tanyaiak egyrésze, sőt mostanában sűrűn lehetett látni kerékpáros aratót és cséplőreszeseket is. A határban a cséplőmasina mellett számos kerékpár táborozik.

A rendőrségnek nagy problémája, hogyan lehetne megakadályozni a kerékpárlopásokat. Sajnos az a helyzet, hogy a kerékpárokkal együtt emelkedik a lopások száma is. Etekintben azonban maga a közönség is hibás, mert a legtöbbben örízetlenül szokták hagyni a kerékpárjukat künn az utcán. A legfontosabb szabály az a kerékpárosok számára, hogy egy pillanatig se hagyja örízetlenül senki a gépét és lakatolja le. Tavaly történt, hogy a rendőrség detektívjei a városban kerékpárrazziát tartottak és összeszedték a le nem lakatolt és örízetlen kerékpárokat. A városháza, a bérház, a posta és a bankok elől legalább 25 ilyen kerékpárt szedett össze a rendőrség. Az efa jta razziákat sűrűn meg kellene ismételni és kihágási eljárás alá vonhatnák a gondatlan kerékpártulajdonosokat. A kerékpártulajdlások nagymértékben csökkentek azóta, hogy a város forgalmasabb pontjain kerékpárörzö állomásokat állítottak fel. Itt hadirokkantak teljesítenek szolgálatot és pár fillérért akár egész nap ügyvelnek a kerékpárra. Ünnepnapiokon szinte teljesen megtelnek az örzöhelyek kerékpárállványai, a gép gazdája közben szórakozik a moziban, vagy színházban. Az alkalmi és hivatasos kerékpártulajdlaknak nemsokára más „foglalkozás” után kell majd nézni...

Ismerkedés

Irta: Veressné, Csapó Mária

Erdélybe helyezett kedves ismerősöm mesélte el az alábbi hiteles történetet:

— A visszatért országrészekben már szabályszerűen, nagyobb zökkenők nélkül működik a hivatalos gépezet. Csakhat persze a husz éves elszakadás sok idegenkedést, összehasonlítást eredményez és az ismerkedés, a barátkozás bizony lassan halad.

— Egy borus, esőbehajló kora nyári reggel hivatalos körútra indultam. Amikor vonatra ültem, egy már csaknem teljesen megtelt ülkeben tudtam csupán helyet kapni, ahol az egyik oldalt teljesen lefoglalta egy testes, térdnadrágos, elegáns alvó férfi. A másik oldalon egy katonatiszt és egy aktatászkás ur ült, akik mellé magam is elhelyezkedtem, szemben a párnázott ülésen elnyuló óriással. Az utasok újságot olvastak, az alvó hangosan szuszogott, én pedig áporodott alföldi levegőhöz szokott tüdőmmel mélyen beszivtam az ablakon beáramló friss, ózondus erdei levegőt.

Egy nagyobb zökkenőnél az alvó hirtelen felriadt és medve brummogásra emlékeztető krakogással feltápászkodott az ülésen, miközben cipőjével a térdemet surolta.

— Húzdójék beljebb! — szolt rám erélyesen, a szokásos és elvárható bocsánatkérés helyett.

Elfutott az indulat:

— Már beljebb nem tudok húzódni kérem! — feleltem élesen.

— No jó, jó — nevetett egyszerre kedélyesen a testes ur —, hiszen már kisebb helyet úgy sem igen foglalhat el a világban... S mielőtt felelhettem volna, már a főhadnaghoz fordult és abba kötött bele:

— Hát te öcsém, hova utazol?

A tiszt udvariasan válaszolt és öt perc múlva már nyakig benne voltak a kézdivásárhelyi Kovách, Zaláni Kiss és egyéb erdélyi familiák leveztelésében.

— En fiam minden rendes családot ismerék ezen a vidéken — mondta büszkén a térdnadrágos ur, sőt azzal is dicsekedhetem, hogy vadidegen, ismeretlen egyénékről is azonnal megmondom, hogy ki-micsoda?! Maga példánul — bizonyára ügyvéd és Marosvásárhelyre tárgyalásra utazik — fordult a szomszédomhoz.

— El tetszett találni, valóban ügyvéd vagyok — nevetett az aktatászkás.

— És maga fiam — fordult hozzám leereszkedő jóindulattal — bizonyára végrehajtól...

— Nem éppen, de olyanforma — nevettem én is, mert a nyers modoru, de barátkozó érdekes öregur határozottan mulattatott.

— No akkor fiam kerülje el a házamtáját, azt ajánlom — mondta —, mert úgy is sok bajom van az adókkal! Békében más volt. A pénzügyigazgatót jól ismertem. Jóban voltunk. Négylovas hintóval hozattam ki, mikor meglátogattól... és hévvel kezdte magyarázni az ügyvédnek visszakapott birtokai bonyolult és sérelmes adóügyeit.

Ekkor szerényen megszólaltam:

— Majd utánanézek a dolgoknak és intézkedem.

Az öreg ur felhúztá bozontos szemöldökét: — Maga??? — és egészen érdekes, különös dallama volt ennek a szónak.

— Igen, én. Miután én vagyok a pénzügyigazgató.

Lakónikus rövidséggel válaszolt az óriás:

— Nem hiszem.

— Pedig úgy van — bizonygattam és életemben először resteltem túlfiatalos külsőm miatt. En vagyok az új pénzügyigazgató. Ebben a pillanatban nyílt az ajtó és ismerős köszöntött be:

— Alázatos tiszteletem Igazgató Uram. Hova méltóztatól utazni kérlekálásan?

A földbirtokos gyanakodva nézett hol rám, hol a jövevényre, aztán nehézkesen felemelkedett:

— Báró Apor Sándor vagyok. Bocsáss meg kedves öcsém, hogy végrehajtónak néztelek, de hát amint látod, emberismeretem csaknem tökéletes. Remélem, hogy nem kerülöd el a birtokomat. Legyen szerencsém nálam!

— Nagyon szívesen kedves bátyám — feleltem szívélyesen, majd hideg pléharccal így folytattam: de két szigorú feltételem van. A négylovas hintóhoz okvetlen ragaszkodom és száz fehérruhás lányt is kérek díszkíséretül...

— He-be-be — zötyögött a báró — az első garantálom, az utóbbit már nehezebben. Pénzügyigazgató uram, fizetési halasztást kérek!